

297

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 17 października 1966 r.

w sprawie wynagradzania osób powołanych do pracy przy zwalczaniu epidemii.

Na podstawie art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 27*) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do wynagrodzenia pracowników powołanych, na podstawie ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 279), do pracy przy zwalczaniu epidemii na obszarze uznanym przez wojewódzkiego (równorzędnego) inspektora sanitarnego za nawiedzony epidemią.

§ 2. Powołanym do pracy przy zwalczaniu epidemii lekarzom, lekarzom denty stom, felczerom, pielęgniarkom, laborantom medycznym, instruktorom higieny, dezynfektorom, a także osobom o innych kwalifikacjach, zatrudnionym w zakładach służby zdrowia, przysługuje w okresie trwania tego obowiązku pełne wynagrodzenie z zakładu lub z zakładów pracy, z którymi pozostają w stosunku pracy, w wysokości ustalonej według zasad obliczania wynagrodzenia jak za urlop wypoczynkowy.

§ 3. 1. Jeżeli wynagrodzenie określone w §§ 4 i 5, związane ze stanowiskiem, na którym została zatrudniona osoba powołana do zwalczania epidemii — jest wyższe od dotychczasowego wynagrodzenia tej osoby (§ 2), przysługuje jej z zakładu służby zdrowia, do którego została powołana, wyrównanie w wysokości różnicy między tymi wynagrodzeniami.

2. Wyrównanie wypłaca się miesięcznie z dołu przez okres powołania do pracy przy zwalczaniu epidemii.

§ 4. 1. Osobom powołanym do pracy w zakładach izolacyjnych, z wyjątkiem pracowników, o których mowa w ust. 2, przysługuje w okresie, w którym są pozbawione prawa stykania się ze środowiskiem zewnętrznym, wynagrodzenie przewidziane w przepisach o uposażeniu pracowników zakładów społecznych służby zdrowia, obliczone za 24 godziny w ciągu każdej doby.

2. Pracownikom administracyjnym powołanym do pracy w zakładzie izolacyjnym, których uposażenie oparte jest na przepisach wydanych na podstawie ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39), przysługuje w okresie pozostawania w zakładzie izolacyjnym dodatkowe wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 50% ich uposażenia w macierzystym zakładzie pracy.

§ 5. 1. Osobom powołanym do pracy przy zwalczaniu epidemii poza zakładami izolacyjnymi, z wyjątkiem wypadków, o których mowa w § 8, przysługuje z tytułu zatrudnienia na jednym pełnym etacie:

- 1) 150% wynagrodzenia miesięcznego przewidzianego w przepisach o uposażeniu pracowników zakładów społecznych służby zdrowia,
- 2) za każdą godzinę pracy ponad obowiązujący wymiar czasu pracy przewidzianego dla pełnego etatu — wynagrodzenie stanowiące odpowiednią część wynagrodzenia określonego w pkt 1.

2. Zasady określone w ust. 1 nie dotyczą pracowników administracyjnych. Pracownikom tym przysługuje wynagrodzenie przewidziane w przepisach o uposażeniu pracowników administracyjnych w zakładach społecznych służby zdrowia.

§ 6. Zakład służby zdrowia, do którego w celu zwalczania epidemii została powołana osoba zamieszkała stale w innej miejscowości:

- 1) wypłaca tej osobie zwrot kosztów przejazdu i diety na zasadach ustalonych dla pracowników państwowych oraz
- 2) zapewnia jej bezpłatne zakwaterowanie.

§ 7. 1. Zakład izolacyjny zapewnia wszystkim zatrudnionym w nim osobom powołanym do pracy przy zwalczaniu epidemii:

- 1) bezpłatne zakwaterowanie oraz
- 2) bezpłatne całonocne wyżywienie z zastrzeżeniem przepisów ust. 2.

2. Osoby otrzymujące diety zwracają koszty wyżywienia w wysokości nie przekraczającej przysługującej im diety.

§ 8. 1. Lekarzom, felczerom (starszym felczerom) i pielęgniarkom, którzy zostali powołani do pracy przy zwalczaniu epidemii grypy w miejscowości ich zatrudnienia lub zamieszkania w formie odbywania poza godzinami zatrudnienia wizyt domowych u osób dotkniętych tą chorobą, przysługuje za odbycie każdej wizyty na obszarze uznanym za nawiedzony przez epidemię grypy wynagrodzenie:

- 1) lekarzowi — 15 zł,
- 2) felczerowi (starszemu felczerowi) lub pielęgniarce — 10 zł.

2. Zakład służby zdrowia, w którego ramach osoby określone w ust. 1 odbywają wizyty domowe, zapewnia im w miarę możliwości środki lokomocji dla dojazdu do domu chorego.

3. Jeżeli zakład nie dostarczył środka lokomocji, osobie określonej w ust. 1 przysługuje zwrot kosztów przejazdu faktycznie poniesionych w związku z dojazdem do domu chorego.

§ 9. 1. Tworzy się fundusz nagród na nagrody za szczególny wkład pracy dla pracowników powołanych do pracy przy zwalczaniu epidemii w wysokości do 4% osobowego funduszu płac tych pracowników, ustalonego w preliminarzach wydatków na walkę z epidemiami.

2. Nagroda wypłacona pracownikowi za okres trwania epidemii nie może przekroczyć jednomiesięcznego pełnego uposażenia, przysługującego danemu pracownikowi na podstawie niniejszego rozporządzenia, a jeżeli czas trwania epidemii jest krótszy od miesiąca — połowy jednomiesięcznego uposażenia.

3. Nagrody, o których mowa w ust. 2, nie wchodzi do podstawy wymiaru renty oraz obliczeń za urlop wypoczynkowy.

§ 10. Wydatki związane z zapewnieniem świadczeń określonych w § 3—9 pokrywa się z budżetu centralnego, czę-

ści dotyczącej Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej, z kredytów przeznaczonych na walkę z epidemiami.

§ 11. Traci moc zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 13 listopada 1958 r. w sprawie wynagrodzenia za wizyty domowe u obłożnie chorych wykonywane w celu zwalczania

epidemii grypy (Monitor Polski Nr 91, poz. 505).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztuchelski*